



A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT HAJDÚ-BIHAR MEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Magyarország sportolói kilenc olimpiai bajnokságot nyertek

Nyugalmat, rendet KIVÁNNAK A TEXTILRUHÁZATI KSZ DOLGOZÓI

Sokan keresik fel a város különböző részein levő Textilruházati Ksz szabóságait, hogy új téli kabátot, öltönyt vagy más hasznos ruhaneműt csináltassanak. A forgalom ezekben a napokban az elmúlt hónapoz viszonyítva növekedett. Egyes szabóságok, mint pl. a Csapó utcai már nem is vállalnak rendelést, mert március végéig van munkájuk, de a többi szabóság sem panaszkodik, mert van munka, van kereseti lehetőség.

Minőségi rendelt ruhákon kívül a kistipari szövetkezet konfekciót is készít évek óta. Ezek a készítmények is jó és kifogástalan minőségben készülnek el. A Kossuth utcai részleg pantalon és csizmadradnagós öltönyöket gyárt a megye adottságának, jellegének megfelelően. A Vörös Hadsereg útjai fehérmű varrodában pedig férfiingeket állítanak elő. Mind a két konfekciós részleg segíti Debrecen jobb árúellátását, mert a fehérmű varroda havonta 5000 darab férfiinget, a férfi konfekciós részleg pedig havonta 300 öltönyt ad át a kereskedelemlnek. Természetesen ez nem mind Debrecenben marad, más városokba is szállítanak belőle.

Rémhírek miatt csökken a termelés

December első napjaiban e két részlegnél nagymértékben csökkent a termelés, majd nem az előző hónapok termelésének felére. Mint már említettük, míg régebben a fehérmű varroda elkészített egy hónap alatt 5000 darab férfiinget, addig most nem készített csak 2500-at. Erdekesebb ez annál is inkább, ha tudjuk, hogy a varrodában dolgozó asszonyok szorgalmukról, felelősségükről voltak nevezetesen. Mi történt az itt dolgozókkal, mi a termelés csökkenésének oka? Kérdésünkre kapott választ nem lepett meg bennünket: nyugtalanok, idegesek az emberek, ehhez jön még az, hogy itt többben dolgoznak, mint a kis szabóságokban, s akarva vagy akaratlanul is jobban elrémítik egymást a különböző rémhírekkel, melyek nemcsak az idegességet, a feszültséget fokozzák, hanem a munkát is gátolják. A fehérmű varrodában főleg nők, anyák dolgoznak. Ha eljut hozzájuk egy olyan hír, hogy ismét felvonnulást szerveznek, hogy nem tanulnak az iskolások, vajon melyik édesanya nem áll fel gépe mellől, hogy érdeklődjön gyermeke, vagy férje után. S utána ha ez nem is igaz, nem tud nyugodtan tovább dolgozni. Az itteni munkások, munkásnők is 3-4 hét óta feszült idegállapottal élnek, dolgoznak. Nyugalomra, csendességre vágyunk. Arra, hogy az élet minél előbb normális mederben folyjon, hogy ne kapjanak számszóra nap mint nap újabb rémhíreket, ne zavarja az ő családi életüket, ne zavarja az ő munkájukat semmi. Erre azt hiszik, hogy nemcsak az itteniek, hanem nagyon sok becstelen munkás és munkásnő vágyik.

Nem megnyugtató egy gonlos édesanya, vagy családját szerető férj számára a laposabb boríték sem. Már pedig, ha csökken a termelés, csökken a kereset is. Így van ez a Textilruházati Ksz konfekciós részlegénél is ahol teljességgel megdöbbentően dolgoznak. Ma

legtöbbjük — fizetés lévén — kevesebbet visz haza a megszokottnál. Kinek érdeke ez, a munkásoknak, a becstelen város lakóit.

Rendezik a nők alacsony fizetését

Ha már a fizetésnél tartunk, hadd írjuk le, hogy a vállalat vezetősége megvizsgálja a bérezést itt is. Legnagyobb problémát az képezi, hogy a nők és a férfiak bérezése között nagy a különbség. Egy férfi munkás keres átlag havonta 1500 forintot, egy női munkás pedig csak 800 forintot. Bár vitán felül, hogy a férfiak munkája más, nehezebb vagy munkaiágnyesebb, de a különbség mégis szembeütő, nem reális. Ezen a vezetés — véleményünk szerint

dolgozóknak? Nem. Azoknak, akik felelőtlenül, rosszindulatból nyugtalanságban tartják a város lakóit.

is nagyon helyesen — változtatni kíván.

Ha a különböző rémhírek nem zavarják a folyamatos munkát, ez a ksz az elkövetkező időben is a régihez hasonlóan teljes kapacitással termel, mert a Textil- és Rövidáru Nagykereskedelmi Vállalat számukra ezekben a nehéz napokban is biztosítja a nyersanyagot.

Anyag, munkalehetőség tehát van. Most már csak nyugalomra van szükség. Reméljük, hogy rövidesen ez is lesz! K. M.

A Kefegvár dolgozói igyekeznek kielégíteni a növekvő szükségletet

Zavartalan és növekvő a termelés — Az exportáru egy részét is a hazai szükséglet fedezésére bocsátják — Rövidesen megindul az export is — Kikészítő üzemek akarnak létesíteni

Debrecenben régi hagyományai vannak a kefeiparnak, részben ezzel magyarázható, hogy a Kefegvár az utóbbi években a város legeredményesebben dolgozó könnyűipari üzemek közé tartozott. Ezt az élvonalbeli szereplését minden valószínűség szerint a jövőben is megtartja majd, ami-

nyesebben dolgozó könnyűipari üzemek közé tartozott. Ezt az élvonalbeli szereplését minden valószínűség szerint a jövőben is megtartja majd, ami-

re a jelenlegi gyáron belül rendezett körülményekből különösebb jövedelmezés nélkül is következtetni lehet. A Kefegvárban ezekben a napokban

A Magyar Szocialista Munkáspárt megyei aktívaértekezlete

Az MSZMP megyei ideiglenes elnöksége pénteken délután aktívaértekezletre hívta össze a párt munkásait, a pártaktivistákat. Az értekezleten Kállai Gyula elvtárs, a Magyar Szocialista Munkáspárt ideiglenes Központi Vezetőségének tagja tájékoztatta a megjelenteket az időszerű kérdésekről.

A vitában számos felszólalás hangzott el.

Tizenöt új belépő a kabai Dózsa Tsz-ben

A felosztott termelőszövetkezetek helyén újak alakulnak

Az élet, ha lassan is, de kezd visszatérni a rendes kerékvágásba. Ez egyre jobban tapasztalható azokban a községekben, ahol a dolgozó parasztságot a józan gondolkodás, az okos gazdálkodás vezérli. A dolgozó parasztnagy többsége már látja, hogy az ellenforradalmi erők mit is akartak tulajdonképpen. Meg akarták őket fosztani földjeiktől, ismét a nyakukra akarták ültetni a földesurakat. A dolgozó parasztnak azonban idejében kinyílt a szemük. Meglátták, hogy az út, amelyre hajítani akarták őket, csak

vesztüket okozhatná s ezért felismerve a helyzetet, még idejében elküldötték a „megállítók”.

Igen, a dolgozó parasztnak megálljt tudtak parancsolni az elszábadt kedélyeknek, maguknak és az ellenforradalomra uszítóknak. Hogy valóban a józan észhez tértek, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy

a megyében egyre több helyen lépnek be a termelőszövetkezetekbe.

Látják, hogy ez az egyedüli biztos út, amelyik boldogulá-

suk alapját megveti. Most már valóban az önkéntesség elve vezérli a belépőket. Aki ezt az utat látja helyesnek, azt nem térítheti el szándékától semmiféle „ellenpropaganda”.

Az elmúlt napokban ezért erősödött 6 új taggal az egykori Petőfi TSZ, s ezért léptek már be több mint 15-en, a kabai Dózsa TSZ-be is.

Igaz az, hogy az események követhetőségében több szelozott a megyében, de azt sem hallgathatjuk el, hogy a felosztott termelőszövetkezetek

helyén új tsz-ek kezdenek alakulni. A biharkeresztesi járásban például a felosztott tsz-ek közül a komádi Petőfi, a körösszegapáti Megvédjük a békét, a mezőszázi Boldog Jövő és a mezőpeterci Új Élet tsz-ek helyén új termelőszövetkezetek alakítását kedték meg.

Ezek a jelenségek az új belépések, a termelőszövetkezetek alakítása — amellyel szólnak, hogy a dolgozó parasztnak ismét megtalálták saját magukat és azt az utat, amelyen jövőjük érdekében haladniuk kell.

A budapesti rendőrfőkapitányság közleménye

A budapesti rendőrfőkapitányság az alábbi közleményt adta ki:

1956. december 6-án a kora délutáni órákban szervezett munkások és régi kommunista harcok munkásgyűléseket tartottak a város különböző részein. A munkásgyűlések és a népi demokrácia mellett tüntető csoportok követeltek, hogy a kormány tegyen hathatós intézkedéseket a főváros rendjének, közbiztonságának mielőbbi helyreállítására érdekében. A munkásgyűléseken tiltakoztak az ellenforradalmi elemek terrorcselekedetei ellen.

Ezzel a céllal jöttek össze például a Baross tér, a Kálvária tér, a Nyugati-pályaudvar és a Mórész Zsigmond körter környékén. A munkásgyűlések küldöttséget menesztettek a kormányhoz, hogy követeléseik végrehajtása érdekében a kormány tegyen gyors és szigorú intézkedéseket az ellenforradalmi elemek megfékezésére és felszámolására.

A munkásgyűléseket ellenforradalmi elemek, akik elvezényelve a tüntetők közt, igyekeztek megzavarni, provokatív jelszavakat kiabáltak, és még a fegyveres provokációtól sem riadtak vissza.

A provokátorokat alaposan megvizsgálták.

A Nagykörúton a Dob utca és a Wesselényi utca között egy arra haladó pénzügyőrt az egyik házról agyonlőtték.

A párt és a kormány mellett békésen tüntető dolgozókat zavaró provokátorok közül ötvenet a rendőrség őrizetbe vett. MTI.

Egy kis statisztika

a szabadpiaci árak alakulásáról

A begyűjtés megszüntetésével sok mezőgazdasági termék felszábadt, szabadpiacra került. A megnövekedett felhozatal az árakban is érezteti hatását. Természetesen nem minden árunál, mert a kínálatot a terméseredmény is befolyásolja.

A terményeknél október

20-tól november 30-ig alig vagy egyáltalán nem emelkedtek az átlagos árak. A búzának mázsája 380 forintról 420, az árpa mázsája 490 forintról 500 forintra, a morzsolt tengeri ára 330 forintról 430-ra, a csöves tengeri ára 260 forintról 345 forintra emelkedett. A rozs 350, a zab 450 forintos mázsánkénti ára változatlan.

Az élelmiszeri cikkek közül a burgonya kilónkénti ára 1,60-ról 2, a sárgarépa 2 forintról 2,50, a vöröshagyma 7-ről 10, a fejeskáposzta 2-ről 2,80 forintra emelkedett. A bab és borsó ára változatlan.

A dió és a mák ára szintén a tavalyi szint körül mozog. Viszont elég lényegesen emelkedett a savanyított káposzta kilónkénti ára.

A tejtermékek ára a tej kivételével megkelet az október 20-a előtti árak. A tej ára literenként 50 fillérrel csökkent. A vágott baromfiak kilónkénti ára szintén csökkent. A vágott csirke kilója 38-ról 26-ra, a vágott liba kilója 38-ról 24-re, a vágott kacsa kilója 38-ról 24 forintra csökkent. A tojás ára viszont 2,30-ról 3,50 forintra emelkedett.

Az élő baromfiak ára, a csirke kivételével szintén csökkent. Az viszont elszomorító, hogy a túzifa ára 80 forintra emelkedett. Az elmúlt év hasonló időszakában egy mázsája fa ára 61-66 forint között mozgott.

Érdekes új magyar társulási forma a mezőgazdasági termelők egyesülésére

Tiszaroffon az elmúlt napokban érdekes új magyar társulási formát hoztak létre, s lehet, hogy kisebb helyi változtatásokkal ezt fogadják el Szolnok megyében másutt is. Ennek a társulásnak a mezőgazdasági termelők egyesülése nevet adták. A mezőgazdasági termelők egyesülése sokban különbözik a termelőszövetkezetektől. A gazdálkodók körében már igen népszerű, a dolgozó parasztnak ilyennek képzeltek el a közös gazdálkodást, azonban régebben nem alakíthaták ki ezt a formát.

A mezőgazdasági termelők egyesülésének alakulásakor 84 tagja volt és most már csaknem százan vannak. A szövetekezeti gazdák mindig rosszul látták, hogy a termelőszövetkezetekben sok a nem termelő munkát végző, függetlenített személy. Ezeket végeredményben a dolgozók tartották el. A mező-

gazdasági termelők egyesülésében függetlenített brigádot vezetők és más termelő munkát nem végző személyek nincsenek. Az egyesülés legfőbb szerve a közgyűlés. A tagok itt választják meg az intéző bizottságot, amely az egyesülést irányítja s alkalmazzon az egyébként függetlenített gazdaságvezetőt, aki szakképzéssel mezőgazdász.

Az egyesülés a tagokkal éves szerződést köt a különböző munkálatok elvégzésére. Ujszerű, hogy a tagok 500-600 forint havi fizetési előleget kapnak.

A tagok által termelt mennyiség 40 százalékát a gazdasági év végén szétosztják, a megmaradó 60 százalékot különböző kötelezettségeiket rendezik, s ebből fedezik az üzemköltségeket is. Ha még ezután is marad felesleg, akkor ezt a munkanapok szerint osztják el. MTI

meszelőket, műanyag hajkeféket, háztartási mosókeféket, valamint köröm-, ruha- és cipőkeféket gyártanak a dolgozók.

Abból a tényből, hogy a termelés visszazökkent a régi kerékvágásba, a kereskedelem viszont a közlekedési és egyéb nehézségek miatt még nem nyerte vissza eredeti mozgékonyt, önként következik a kérdés: vajon nem halmozódik-e fel a megtermelt áruk túlságosan nagy raktári készlete. A felelet az, hogy nem. A régi megrendelésre készült áru jóformán még a raktárba be sem kerül, máris gazdára lel. Igaz, hogy legtöbb esetben nem arra a gazdára, aki megrendelte, de hát manapság minden vállalat annak adja a portékáját, akitől legelőbb pénzt kap. Amíg az ország gazdasági helyzete nem normalizálódik, addig az ilyen megoldásokon egyáltalán nincs csodálkozni való.

Az áru forgalombahozatala most igen egyszerű, mert a vevők tehergépkocsival hához mennek érte.

Az utóbbi hetekben legjobb vevője a gyárnak a Keleti magyarországi és Északmagyarországi Nagykereskedelmi Vállalat volt.

A Kefegvárról írott tudósításainkban idáig többször említettük, hogy termelvényeik tetemes részét külföldre szállítják, s a debreceni ruha-, haj- és egyéb keféket Amerika kivételével a világ minden táján meg lehet találni. Exportterveit a vállalat évek óta mindig maradéktalanul teljesítette — most azonban törés állt be ebben a teljesítésben. Természetesen nem saját hibájukból, az okok az október 23. utáni események. Helytelen volna azonban ezen események után azt a következtetést levonni, hogy az exportálás lehetősége hosszabb időre megszűnt.

A külkereskedelem képviselői nemrég jártak a Kefegváron s igen megnyugtató híreket tolmácsoláltak.

Többek között azt, hogy a külföldi kereskedelmi kapcsolatok ismét létrejöttek s bár jelenleg szállításkor még nem lehet szó, de rövidesen arra is sor kerül.

Van egy régi problémánk a kefeváriaknak, amelyet feltétlenül meg kell említeni. Az tudniillik, hogy a feldolgozásra kerülő anyag félkészterméket a kaposvári kefeanyag kikészítő üzemben állították elő számukra, holott 1952-ig ezt is Debrecenben végezték. Az a tény, hogy a kefeváriak részére a nyersanyagot teljes reszt igénylő külön üzemben készítették ki, az előállítás költségeit 40 százalékkal megnövelte. A Debreceni Kefegvárnak eddig is érdeke volt, hogy olcsón termeljen, most azonban a fokozott önállóság bevezetésének küszöbén még sokkalta inkább érdeke a gazdaságosságra való törekvés.

Eppen ezért jogos a kívánságuk, hogy a szórki-készítést ismét maguk végessék.

Reméljük, e kívánságukat fellétes szerveik rövidesen teljesítik.

Nagy mennyiségű kész talpfát tárolnak a Püspökladányi Fatelítő telepén

Eredményesen dolgozik a munkástanács Az üzem folyamatosan dolgozik 1200 köbméter talpfa várja az elszállítást

Keves ember ment még nyugdíjba a Püspökladányi Fatelítőből. Az ottaniak idő előtt megrokkantak... Megerte erejüket a kíméletlen munka. Pedig mind arra vágyott, hogy eleve alkonyán egészségesen, békeségben gyönyörködhesse unokáiban, vagy hogy segítse gyermekeit a ház körüli munkában. A szép tervek, a szép remények hiú ábránddá váltak, a testet ölé, sorvasztó dolgozó. Nehéz, nagyon nehéz a munkájuk ma is. Egy százkiló átalálban 80 kilót emel, a vasas sem többet. A fatelítő nem ritka, hogy 100-120 kilós talpfákat kell cipelni. Naponta nem egyet, nem tízet, hanem két-háromszázat! És nincs megállás, nincs változás. Újév után a fatéri munkás talpfahordással kezd, szilveszterkor ezzel fejezi be az esztendő. A környékbeli parasztlégyenek jól tápláltak, görnyedélyű arccal, szinte kövéren álltak be munkába. Pár év alatt cserzett arcú, nehézkes, darabos mozgású embereké váltak. Szívós, inas munkásokká. Megtanulták, hogy vigyázzanak a rakodásnál, hogyan emeljenek. Aki hibázott, aki rosszul lépett az imbolygó, néha majd háromméteres talpfával — az megszakkadt! Aki viszont okosan, józanul dolgozott, sok évet ki tudott húzni a telepén.

Szén! Szén! Szén!

Ilyen régebbi telepi ember Eszenyi Imre. Komótosan, szinte ráerősen jár-kele. Szavai és ez a nyugodtságot tükrözik. Ő a munkástanács elnöke. Mellette még 15 tagja van a munkástanácsnak. Ezek közül 13 fizikai, három pedig szellemi dolgozó. A munkástanács többsége volt MDP tag. (Kilenc fő.)

Miután szénéztünk a telepén, behúzódtunk az irodába beszélgetni. Megtudtunk tőlük, hogy november 7 óta folyamatosan dolgoznak. Sajnos nem teljes kapacitással. Ebben két dolog akadályozza őket. Az egyik — a legaggasztóbb — a szénhiány. Jelenlegi szénkészletük körülbelül egy hétiig elég. Bármennyire is aggasztó azonban a helyzet, mincsenek

elkeseredve. Dombóváron tudniillik van egy testvérüzemük. Annak közvetítésével tárgyalást folytattak a Dunántúli Szénbányászati Trösztel. A tárgyalások alapja az, hogy ők — a Püspökladányi Fatelítő — bányafát adnak, a szénbányászati tröszt pedig ennek ellenében szénét küld. Amint Bárczi Imre üzemvezető mondotta:

— Nagyon bízunk a dunántúliak segítségében, mert ha rövidesen nem kapunk fűtőanyagot, megbénul üzemünk munkája, és ami a legkáró-

Miért nem szállít a MÁV?

Másik komoly gondjuk a szállítás. A telepén ugyanis főként külföldi fával dolgoznak. Ezenkívül természetesen a hazai erdők termékeit is feldolgozzák. Most azonban egyelőre nem kapnak nyersanyagot. Tetézi a bajt az, hogy készárújukat sem tudják elszállítani vagonhiány miatt. A fatéren 1200 köbméter talpfa vár vagonba rakásra. Ez a hatalmas mennyiségű készanyag a folyamatos munkát is zavarja, ráadásul mintegy 20 százalékos többletköltséget igényel, mert így kétszeri rakodásra van szükség: egyszer a mágyábarakás, egyszer meg a vagonba.

Ezzel kapcsolatban az lenne a kérdésük a MÁV Debreceni Igazgatóságától, hogy küldjenek nekik vagonokat és szállítsák el olyan helyre a talpfákat, ahol még most tudnak vágányjavításokat végezni. Ha beáll a komoly hideg, az értékes küldemény nem sokat fog érni, mert talpfacserét fagyban nem tudnak végezni. Sürgős volna tehát a segítség.

Biznak a jövőben a dolgozók

A munkástanácsok tagjaival való beszélgetések alkalmával eddig még mindig sok panaszt hallottam. Bizony az elmúlt időkben sok sérelem esett, sok jogos követelés nem teljesült. Sokat még ma sem lehet orvosolni. A fatelítőnél azonban már valahogy másféleképp van. A normális élet náluk egyébként sem zavarta meg különösebb esemény, ná-

sabb, tönkremennek az erdei szelvi termékek.

A fatelítő munkástanácsának ez az intézkedése — a tárgyalás — igen üdvös és kövételre váró kezdeményezés. Bizonyára nem egy vállalat hasonló helyzetben van. Ha gazdaságilag megfelel a csere és nem okoz különösebb gondot sem a termelésben, sem az áruellátásban, érdemes megcsinálni. A fatelítő esetében a tárgyalások eredményeként mindkét vállalat jól jár és a népgazdaság sem károsodik meg. Sőt!

Juk nem fordult elő rendezettség. A munkástanács pedig nem várt felső utasítást. Nem panaszkodott, és nem félt intézkedni. Mint például a szénhiány esetében. Ezenkívül több jogos követelésük már teljesült. Megkapták a szabadjegyeket, 12 mázsáig ingyen szállíthatnak élelmet lakhelyükre az ország más területeiről. Eltörölték a normát. Saját termékeik hulladékából

kedvezményes áron kapnak tüzevalót. Elvileg már döntöttek az egyenruha kérdésében is.

Több emberrel beszéltem a fatelítőben. Valamennyien józanul mérlegetik saját helyzetüket és az ország helyzetét. S biznak! Biznak abban, hogy jobb, sokkal jobb lesz ezután az életük, mint október 23-án. Biznak abban, hogy a hosszú szolgálati évek telte után mindenki nyugdíjba mehet. Nem rokkant meg idő előtt... Nem eszi meg erejüket a munka, és a szép tervek mind valóra válnak. A munkástanácsnak. Eszenyi Imrénél, annak a szívós, kemény embernek, Kiss Lajosnak, az üzemenfentartó részleg lakosának, Szurumi Andrásnak az üzemvezető helyettesnek. Lévai Sándornak, az MDP volt helyi propagandistájának és a többi munkásnak — mindnek ez a célja.

Ennél nem kívánunk többet. De ebből nem is engednek!

S. Gy.

EGRI ÚR ÚJRA

„kormányt” a'akit?

„Varga, maradj a kaptafánál” tartja egy közmondás. Bizony, míg a kaptafánál, azaz az íróasztalnál maradt Egri Lajos, jó varga, vagyis író volt, de úgy látszik szélesebb dicsőségre vágyódnak otthagya azt, a politika hányatt tengerére állt be, hajósainak.

Az inaskodást október 25-én, a forradalmi bizottmányban kezdte meg, hallatlan nagy ambícióval, de sajnálatosan kis tehetséggel. Miután több korszakalkotó javaslatot tett arra vonatkozólag, hogyan lehetne Debrecenben egy második, sajátos magyar „Párizsi Kommuné” csinálni, egyszer csak azzal az épületes követeléssel állott elő, hogy küldje a bizottmány az illetékes budapesti szervekkel, hogy ha ilyen és ilyen feltételeket nem teljesítenek, akkor meg forjadjak alakítani a Debreceni Kormányt (titkon azt remélve, hogy abban a javaslattevő kapja a miniszterelnöki tisztséget).

Egri tengerész-politikus inasnak addigi javaslatait sem vették komolyan, de er-

re aztán lett olyan habofa, hogy na...

Mivel ebben a szakmában nem valami nagy dicsőség várt hősünkre, már-már úgy látszott, letesz arról, hogy „mesterlevelet” váltson ebben az „iparágban”. Nem tudni soha azonban, mire ébred az ember, mert egy ködös reggel egyszer csak arra ébredtünk, hogy Egri újra jelentkezett, pillanatilag ugyan még mincsenek kormányelnöki aspirációi, de szerényen csak a munkástanácsok „patronálásával” foglalkozik, de ki tudja, mit hoz a jövő, nem fog-e megint valami falrengető ötlettel előállni. Mindenesetre azonban egy biztos, hogy a munkástanácsok még fiatal szepvek, de nagyon sok hibájuk ellenére is sok mindent elbírnak, nem hisszük azonban, hogy Egri úr segítségadását is kibírják.

Egri úr és a munkástanácsok jól fel fogott érdekében azt kell tanácsolnunk, hogy a varga maradjon csak a kaptafánál.

Piroslik már a paradicsom

a hajdúszoboszlói Kossuth Tsz hajtató kertészetében

Kint a decemberi jég bőségszerűen az üvegházban, bent a hajdúszoboszlói Kossuth Termelőszövetkezet meleggáji gazdaságában virul minden.

A messzefutó üvegházok alatt június a hőmérséklet, június a „tájék”, paprika, uborka, paradicsom, salátatergely gyönyörködött a szemtel, ingerli az ember étvágyát. Mindez az áldott szoboszlói hőviz ajándéka, mely életet teremt az itteni kertészeknek is. No és az emberé, aki a makrancos termelékenységéből előharcolja az életet.

Nagyszerű érzés itt bent az üvegház alatt nézelődni. Kint a téli világ, bent a gyümölcsöző természet.

Kiss Dező, a kertészet vezetője, aki állami agrónómus, Móricz Zsigmond nagyszerű ideáinak megvalósítá-

sára készül itt, az alföldi sziken. Móricz az egykori Alföld sivárságában dűnytermesztésről áldozott. Elfagyott a terve a közöny fagyában. Most Kiss Dező tervei már természetesen érlelődnek Szoboszlón a Kossuth Termelőszövetkezet tagjai közös hasznára.

A Kossuth Termelőszövetkezet meleggáji gazdasága, hála az áldott meleg víznek, még a téli hónapokban is minden tag bukszájába forintokat rak.

Az az igazság, hogy a jelenlegi művelési terület még mindig nem elégséges. A Kossuth Tsz tagjai a meleggáji gazdaságban 4 ezer négyzetméteren dolgoznak. Paprikát, paradicsomot eddig nem hajtatnak, most kísérleteznek a termesztésükkel. A paradicsomtermés beérése decemberben várha-

tó. Egyébként rendelkezésre áll rövidesen mintegy 50 ezer fej saláta is 1,50 forintos áron.

A hajdúszoboszlói Kossuth nem sajnálja ipaszatálatait a többi termelőszövetkezet től sem. Szőlőki, budapesti szakemberek, tudósok látogatják a szoboszlóikat, hogy tapasztalatot szerezzenek a munkából. Decemberi paradicsomot termelni nem kis dolog. Az sem, hogy 50 ezer fejes saláta vár szállításra e hónapban. Igaz ugyan, hogy ezt az árut főképp a külföld várja, de az is valószínű, hogy a külföldi kivitel nehézségek esetén a finom saláta hazánkban is vásárlókra talál. A forintosvess saláta mindenkinél szives vendég lesz az asztalon még akkor is, ha kivitel lehetőségeink korlátozódnának.

Közszükségleti cikkeket nyárt a Sziágyártó, Bőröndös és Kötélgártó KSZ

A Sziágyártó KSZ-nek öt részlege van s mind az ötben — egyelőre, amíg az anyagból tart — folyamatosan végzik a munkát. A sziágyártó részleg lészerszámokat, a bőröndös részleg plasztik női készleteket, pénztárcákat készíti. Mindkét részlegben készült cikkeket saját üzletükben, a Vörös Hadsereg útja 2. szám alatti boltban hozzák forgalomba.

A tímárok lábbei belésbőröket készítenek, ezeket a helyi ktsz-eknek adják át, ahol a lakosság igényeinek kielégítésére — cipőke feldolgozva — fordítják. A kötélgártó részleg gazdasági kötelek gyártásával foglalkozik, míg a szűcsök férfi és női borkabátok készítésével foglalkoznak. Egyelőre mindegyik részlegnek van munkája. A szövetkezet ígéretet kapott arra, hogy mire anyagkészlete elfogy, Budapestről ismét kap munkájához anyagot.

LÁTOGATÓBAN

Sólyom Miklósnál...

Régi ismerősömet látogattam meg pénteken Bihartordán: Sólyom Miklós tizholdas dolgozó parasztot. Eppen a legjobbkor toppantam be. Előző nap volt disznóvágás, s most sült a zsirnakvaló, a friss kolbász szaga terjengett, no és a toroskápósztáé, ami számomra mindig olyan inycsiklandozó. Régi ismerősömmel neveztem és annak is tartom, habár még egyszer találkoztunk, egyszer voltam a házában, mintegy két hónappal ezelőtt. Akkor ugyanis nagy zúgás volt Bihartordán, 42 dolgozó parasztnak a földjét tagosították, akik sehogy se nyugodtak bele, s az ő kérésére mentem ki. Azóta a jószó sérelmet orvosolták, a föld most már ismét azoké, akiké volt, úgy, hogy nyugalom, csend van.

Egyszer találkoztunk ugyan, de mégis régi ismerősként üdvözölt. Betessékelte a házába és mint ahogy szokás faluhelyen, jó magyarnál, az első az volt, hogy előkerült a boroskancsó, no meg a toroskápósztá és a kolbász. Azt mondják magyar ember nem szokott beszélni, amikor eszik. Hát hogy milyen szokás ez, magyar-e, nem-e, mi bizony az első falatoknál beleszaptunk a politika kellős közepébe. Mert, hogy eláruljam, Sólyom Miklós nemcsak egy olyan paraszt, aki reggeltől estig húzza a kapát, hanem igencsak érdek-

lik a község, no meg az ország eseményei is. Ritkán találkoztam még olyan emberrel a falun, mint ő. Olvasottsága szintje meglepett, ahogy ismeri a mezőgazdasági szakirodalmat, no meg ahogy tájékozódva van egyes más kérdésekről.

Meghánnytak-estették az ország dolgát

Ha nem is az első szava, de még legelején az volt a kérdése: no, mit tudnak, mi újság van az országban és Debrecenben. Hát elmondtuk amit tudtunk, amit hallottunk, s aztán ő tért át, hogy elmesélje, mi van Bihartordán, ebben a kis községben és mi történt az elmúlt hónapban azokban a forró, nagyon is forró napokban. Folyt a szó, s pár pohár bor után a szó is jobban megérett, mind bizalmasabb lett a hangulat és amit még soha nem éreztem az elmúlt időkben, olyan őszintén és nyíltan beszélt, mintha világ életében ismert volna meg, vagy a kollégáimat, akiket szintén vendégül látott. Igaz, én sem beszéltem még soha olyan őszintén paraszt emberrel, mint vele. Ami a szíven, az a szájon is. Mondtuk, mondtuk, ő az ő sérelmeit, régi panaszait, én a munkásokét, a városi embereket, azt a sok megpróbáltatást, amin keresztül mentek a gyárakban az egy-

szerű munkásemberek. Nem volt köztünk vita, de hisz nem is adott rá semmi okot, egyetértettünk minden kérdésben.

Az őrdög se tudja, hogy a múlt feszegetése után hogy jutottunk el a jelenhez. Mindenesetre sokáig boncolgattuk, s ő is, én is próbáltuk nézeteinket összeegyeztetni, hogy hogy s mint lesz az elkövetkező években, hónapokban és években.

— Tudja — mondotta többek között az én Sólyom Miklós ismerősöm — egy kérdés még mindig van, ami igazgítja a falut, ami, ha őszintén megmondom, úgy néz ki, hogy nem is hisznek benne.

Kíváncsian néztem rá, hogy vajon mi lehet ez, hiszen tudom, hogy van nagyon sok sürgős probléma, ami megoldásra vár. De hátha ő valami újat mond, amiről és még nem tudok.

Ami soha többé nem jön vissza

Ugy is volt. A begyűjtésről volt szó.

— Az a hiba, folytatta, hogy az emberek itt a faluban még mindig olyasformán beszélnek — és éreztem a szavából, hogy ő is valahogy így vélekedik — nem hisznek abban: végképp eltörlik a begyűjtést és soha többé nem hozzák vissza.

Boncolgattuk ott, feszeget-

tük a dolgokat és legjobban talán a barátom magyarázta meg, hogy mi az ő véleménye, s ez az enyém is. Egy nap eltelik, s azt a napot soha többet az életben visszahozni már nem lehet. Valahogy így van ez az elmúlt hónapokkal és évekkal is. Sok fájd, sok nehéz dolog volt a néhány jó között, s elmúlt, vissza soha nem jön.

A parasztembernek a begyűjtés, az állandó beszolgáltatási kötelezettség fáj a legjobban. Vége van, elmúlt. A kormányrendelet adott ki a begyűjtés eltörléséről. És ezt már soha többet megváltoztatni nem lehet és nem is fogják megváltoztatni. A magyarok, a magyar parasztek kérése volt, sőt követelése, s végre, évek hosszú sora után meghallgatásra talált.

Az ebéd már befejeződött, ha ebédnek lehet nevezni, hiszen még a delet nem harangozták. A poharakat elég sokszor megemeltük, a bor megoldotta a nyelvünket, mindig újabb és újabb kérdések merültek fel.

A szövetkezés is szóba került. Ugyanis a bihartordaiak előtt ott van a község termelőszövetkezetének példája. Ez a szövetkezet sajnos sok parasztot a maga ellenségévé tett. Nem úgy csinálták a dolgukat — részben a maguk hibájából, részben mások hibájából — ahogy kellett volna, ahogy a parasztek szereték volna. Erről beszélgettünk, s ugyancsak meghánnytak, tényről-tényre. Meg kell mondanom, hogy Sólyom Miklós és azt hiszem a többi bihartordai nevében is szót, attól a szótól, hogy termelőszövetkezet, valahogy idegenkedik, éppen

az elmúlt rossz példák következtében. De a közös gazdálkodás — valami új, egészségesebb úton — már nem idegen előtte és ahogy kivettem szavaiból, igen sokat hallott és olvasgatott már róla. A csehszlovák és jugoszláv példákat hozta fel, hogy ott hogy áll a szövetkezet ügye.

Tapogatótunk a jövő útját felé

Helyesltem, mert valóban tudom azt, hogy Jugoszláviában és Csehszlovákiában is másképp van a szövetkezés, mint nálunk volt. De még azt is hozzátettem, hogy sem az egyik, sem a másik nem biztos, hogy jó lenne nekünk is. Magyar emberhez magyar típusú szövetkezet kell. Ebből is, abból is vegyük ki azt, ami jó és vessük el azt, ami nekünk, a mi viszonyainkhoz nem megfelelő.

— Azon gondolkodtam — mondja —, hogy itt vannak a gépállomások gépei. Kihaszarnálni nem lehet őket négy-öt hold földön. Viszont, ha így termelnék, ahogy az elmúlt évek során, a világpiacra nincs helyünk. Magas áron termelnék, keveset, sokszor feleannyiért kapnánk búzát, mint ahogy mi előállítjuk.

Nem tudtam, hová akar kilykadni, aztán végre szépen megmondta, hogy olyan „gép-szövetkezés” felét képzel el. Több dolgozó paraszt — olyan magafajta — traktort, cseplőgépet, meg más növényápoló gépeket vásárolna és aztán közösen művelnék meg ezeket a gépekkel a földet. A termést pedig mindenki betakarítaná a maga földjéről és sz-

badon rendelkezne is vele. Mert lenne akkor termés — különösen ahogy mesélté, ha a földjére ki tudná hordani holdanként azt a három-négy mázsa méziszapot, amit ter-vez.

Igy folyt a szó, habár sok mindent nem is tudok itt közreadni. Egy azonban mégis érdekes, legalábbis én ezt szűrtem le, hogy értelmes, egyszerű parasztemberek mennyire látják, s mennyire keresik azt az utat, ahol többet tudnak termelni, biztonságosabban és olcsóbban. Dehát nem találkoztam még — bocsásanak meg a kifejezésért — olyan bolond emberrel, aki valóban nem arra törekedne, hogy minél több legyen a zsebében, no meg a kamrájában.

Disznóelkor sok a munka, így aztán a marasztalás ellenére is csak felszedték a sátorfánkat, hiszen úgyis elraboltunk már Sólyom Miklóstól jó pár órát az idejéből. Azt mondta, amikor ott az országút szélén levő kis háza kamrájában elköszöntünk tőlük, hogy csak menjünk máskor is, szívesen látott vendégek leszünk. S remélem, lehet ugyan, hogy erre a cikkre nem számított, vagyis arra, hogy a beszélgetésünkből egyet más közreadok, de úgy érzem, azért nem fog megharagudni. És hogy elmeveken, nem tegegszer, még többet is hozzá, arra itt a lapon keresztül teszlek ígéretet. Már csak kíváncsiságból is, mert nagyon szeretném tudni, hogy valóban hogy fog gazdálkodni, tartja-e jóhi-rát, s mi lesz a bihartordai dolgozókkal, hogyan találják meg az újat és a jobbát.

RACZ BELÁ

Vízilabdában és női tornában szerzett újabb bajnokságot Magyarország

Vízilabda: Magyarország—Jugoszlávia 2:1 — Női tornaszcsapatunk bajnokságot nyert, összetett versenyben második helyen végzett — Hódos negyedik lett — Magyarország aranyérmek tekintetében negyedik, pontversenyben ötödik — 400 méteres női gyorsúszásban Székely Ripszima ötödik, Gyenge Valéria nyolcadik lett

Pénteken utolsóelőtti napjához érkezett Melbourne-ben a XVII. Nyári Olimpia Játékok küzdelme. Erősen megcsappantak már a versenyszámok s az örökké változókonny időjárás is szomorú arca mutatja. Komor, szürke volt az ég, s az ország-úti kerékpáros versenyre elérett az eső is. Mindez azonban cseppet sem befolyásolta a fedett csarnokokban lebonyolították a vízilabda és a női tornák utolsó napjának küzdelmeit, amelyek egy-egy esélyese kétségkívül a magyar együttes volt.

kérdéseknek már pénteken el kellett döntödniük, mivel a szombati zárónapjára labdarúgó döntője magyar és német szempontból már nem befolyásolja a végső eredményt. A reggel mindenesetre jól kezdődött. A kéziszer-verseny a magyar csapat győzelmét hozta, sajnos pontelőnyük nem volt annyi, hogy az összetett csapatban előzni tudják volna a szovjet együttest s így a második helyen végeztek. A szerzett 16 ponttal azonban hét pontra léptették meg Magyarország Németországot. Az aranyérem száma nyolcra emelkedett s ezzel Magyarország beérte Svédországot. Az öröm csak fokozódott, amikor a magyar vízilabda-csapat kitűnő játékkal, nagy közönséggel 2:1-re legyőzte Jugoszlávia együttesét és ezzel megszerezte hazánkban a kilencedik olimpiai bajnokságot. A pénteki napon még 400 méteres női gyorsúszás szerepelt: számos Gyenge utolsó lett (Helsinkiben aranyérmes nyert), másik versenyzőnk Székely Ripszima az ötödik helyen végzett. Ismeretesebb volt a birkózás további helyese. A debreceni Hódos negyedik helyen végzett. Férfi tornaszaknagyon gyengén szerepeltek. Jelentéseink az utolsó olimpián napról!

19,35. 2. Muratov (Szovjetunió) 19,15. 3. Takemoto és Kubota (Japán) 19,10. Korlátlan olimpiai bajnok: Viktor Csukarin (Szovjetunió) 19,20. 2. Kubota (Japán) 19,15. 3. Tsukavaki és Takemoto (Japán) 19,10. Lóugrásban olimpiai bajnok: Valentyin Muratov (Szovjetunió) és Banzt (Németország) 18,85. 3. Tyitov (Szovjetunió) 18,75. Lólengésben olimpiai bajnok: Ivan Sahlin (Szovjetunió) 19,25. 2. Ono (Japán) 19,20. 3. Csukarin (Szovjetunió) 19,10. Nyújtón olimpiai bajnok: Ono (Japán) 19,60. 2. Tyitov (Szovjetunió) 19,10. 3. Takemoto (Japán) 19,30. Talajon olimpiai bajnok: Muratov (Szovjetunió) 19,20. 2. Aihara (Japán), Csukarin (Szovjetunió) és Thoreson (Svédország) 19,10. Egyéni összetettben olimpiai bajnok: Viktor Csukarin

(Szovjetunió) 114,25. 2. Ono (Japán) 114,20. 3. Tyitov (Szovjetunió) 113,80. Tornászcsapatban olimpiai bajnok: Szovjetunió 568,25. 2. Japán 566,40. 3. Finnország 555,95. Kerékpár Az olimpiai országúti kerékpáros versenyt pénteken délelőtt rendezték meg az olimpia színhelyén. 28 ország 88 versenyzője vívott mindvégig erős küzdelmet egymással. Az országúti kerékpárverseny eredményei: Csapatban olimpiai bajnok: Franciaország 22 pont, 2. Anglia 23 pont, 3. Németország 27 pont. Egyéniben olimpiai bajnok: Baldini (olasz) 5:21,17 óra, 2. A. Geyre (francia) 5:23,16 óra, 3. A. Jackson (angol) 5:23,16 óra. Vízilabda Magyarország — Jugoszlávia 2:1 (2:0). Hetezer néző előtt játszották le az olimpiai bajnokságot eldöntő mérkőzést. Amikor vízbezárt mindkét csapat, a közönség két veretlen együttest üdvözölt. Mivel a jugoszlávoknak egy döntetlenjük volt, s így egy pont hátránnyal követték a táblán a kitűnő gólaránnyal rendelkező magyarokat, a magyar együttesnek ezen a mérkőzésen a döntetlen is elegendő lett volna a bajnokság megnyeréséhez. A mérkőzés mindvégig igen magasszínvonalú játékot hozott, s a vízilabdabajnokság legnagyszerűbb mérkőzése volt. Szakértők megalapítására szerint a magyarok nemcsak technikailag múlták felül ellenfelüket, hanem taktikailag is. Amikor a magyar csapat emberhátránnyal küzdött — a játékidő egy kis részében — akkor a védelem taktikája igen egyszerű volt, nemcsak védekezésre szorították, hanem támadásra is. Hírszolgálati irodák egybehangzó jelentései szerint a magyar csapat és a mezőny legjobbjai Boros, a magyar kapus volt. A magyar együttes részlegesen a győzelemre és ezzel veretlenül lett olimpiai bajnok, megszerezvén Magyarországban a kilencedik aranyérmét. Ugyancsak pénteken játszották le a Szovjetunió—Németország mérkőzést, amelyet a szovjet csapat 6:4 arányban megnyert.



Ma kialszik az olimpiai láng

Melbourne... Heteiken kialszik a világ valamennyi nemzete részült várakozással tekintett az olimpia színhelye, Melbourne felé. Várták, hogy versenyzők milyen eredményeket érnek el a világ legjobb sportolójának nemzeti vetélkedésében. A nagy küzdelemben a Szovjetunió gárdája szerepelt legeredményesebben, megelőzve nagy vetélytársát, az Egyesült Államokat. Mi, magyarok szűszorongva szurkoltunk az annyi nehézségen keresztül felkeltünk és a versenyeken részvevőjaink és leányaink sikeréért. Nem csatoltunk. A néhez körülmenyek közt is 9 olimpiai aranyérmes, 10 ezüst-, és 7 bronzérmes szerepelt, valamint több értékes helyezéssel tértek vissza hazánkba. A részvevő 88 ország közül az igen szép negyedik helyet szerezték meg versenyzőink. S ma... kialszik a főstadion kardalberében az olimpiai láng. Már csak egyetlen bajnok sorsa dől el — labdarúgásban 2,15 órai kezdettel bonyolítják le a Szovjetunió—Jugoszlávia mérkőzést. Ezt követően felvonulnak a részt vett nemzetek zászlóval és ünnepélyes keretek közt befejeződik a XVII. Nyári Olimpiai Játékok küzdelmei. Visszatérásra 1960-ban Rómában — búcsúznak egymástól a béke olimpiájának részvevői...

Úszás

Két gyorsúszó számmal fejeződött be pénteken este az olimpia több napon át tartott versenysorozata. Mindkét számban ausztrál siker született és Ausztrália ezzel megnyerte az olimpia valamennyi gyorsúszószámát, beleszámítva a két 4x100 méteres váltót is. Ez is példázza az ausztrálok főlényét és nagy előretörését úszásban. Pénteken a magyar úszók gyengén szerepeltek, Székely Ripszima ötödik, Gyenge Valéria pedig nyolcadik lett a 400 méteres női gyorsúszásban. Eredmények: 400 méteres női gyorsúszásban olimpiai bajnok: Lorraine Crapp (Ausztrália) 4:54,6 perc, olimpiai csúcs, 2. Fraser (Ausztrália) 5:02,5 perc, 3. Rouska (USA) 5:07,1 perc... 5. Székely Ripszima (Magyarország) 5:14,2 perc, 8. Gyenge Valéria (Magyarország) 5:21 perc.

1500 méteres férfi gyorsúszásban olimpiai bajnok: Murray Rose (Ausztrália) 17:58,9 perc, 2. Jamanaka (Japán) 18:00,3 perc, 3. Breen (USA) 18:08,2 perc.

Birkózás

A kötőfogású birkózó olimpiai bajnokság versenybizottsága pénteken a reggel órákban hivatalosan közzétette a csütörtökön befejeződött bajnokság további helyezetteit. Eszerint három magyar versenyző szerepelt az első hat között. Lepkesúlyban Baranya István az ötödik helyen végzett. Légsúlyban Hódos Imre a német Kammererrel együtt holtversenyben negyedik lett. Középsúlyban Gurics György az ötödik helyen végzett. Szilvási és Kovács Gyula nem került az első hat helyezett közé.

Labdarúgás

Bulgária—India 3:0. A Melbourne-i olimpiai stadionban pénteken délután játszották le az olimpiai labdarúgó bajnokság harmadik helyéért a mérkőzést. A bolgár labdarúgók meglepő biztonsággal 3:0 arányban győzték le a javarészt védekezésre szorult indiai együttest. Ezzel a győzelemmel Bulgária megszerezte a harmadik helyet, negyedik India lett.

A döntőt — mint ismeretes — ma délután játsszák le, helyi idő szerint negyed háromkor (magyar idő szerint negyed hatkor). A döntőt Jugoszlávia csapata vívja a Szovjetunió válogatottjával.

Toronyugrás

A női toronyugrás olimpiai bajnoksága nagy amerikai sikert hozott. Az első három helyen az Egyesült Államok versenyzői végeztek. A bajnokságot a Helsinkiben is győztes McCormack szerezte meg 84,85 ponttal. Honfitársa, Irwin előtt, aki 81,64 pontot szerzett. A harmadik helyen is amerikai versenyző végzett.

Vasárnap alakul a KLASZ

A Keletmagyarországi Labdarúgó Állásbizottság szervező bizottsága vasárnap délelőtt rendezte meg alakuló ülését. Az ülést 9 órai kezdettel tartják a városi tanács kistanácstermében, ahol sor kerül az ideiglenes intéző bizottság megválasztására. Az alakuló ülésre a szervező bizottság elnökön hívja meg Hajdú-Bihar és Debrecen labdarúgó-vezetőit, edzőit és játékvezetőit.

Az olimpiai pontversenyben első a Szovjetunió

Az Európa-rendszerű pontversenyben szintén befejezték tekinthető a küzdelem. Bár az Egyesült Államok több mint tíz napon át élen állt a versenyben, az utóbbi napokban a szovjet versenyzők kitűnő szereplésükkel megelőzték nagy vetélytársukat és olyan nagy pontelőnyre tettek szert, amely már — mint azt tegnapi számunkban közöltük — behozhatatlan. A tengerentúli távirati hírgyűjtnöseknek nem ez a 7, 5, 4, 3, 2, 1 pontos rendszerű alkalmazzák, hanem az első helyért kiemelt pontszámot adnak, mégpedig 10-et. Ebben az amerikai rendszerű pontozásban is a Szovjetunió szerzte a legtöbb pontot, összesen több mint 700 pontot értek el a szovjet versenyzők. Az európai hírgyűjtnösek az Európa-rendszerű pontozást közik s ebben Magyarország, amely az elmúlt héten még „kullogó” volt, erősen előre tört.

Ime az élcsoport rangsora:

Table with 2 columns: Rank and Points. 1. Szovjetunió 615 pont, 2. Egyesült Államok 497, 3. Ausztrália 239,5, 4. Németország 206,5, 5. Magyarország 193, 6. Anglia 162,5, 7. Dorsország 159, 8. Svédország 140, 9. Japán 127, 10. Franciaország 108,5, 11. Románia 100, 12. Finnország 98,5, 13. Lengyelország 73,5.

NB. II-ös labdarúgó-mérkőzés lesz vasárnap Debrecenben

Az elmúlt hetek eseményeit folytatva Debrecenben csak néhány edzőmérkőzés bonyolították le. December 9-én, vasárnap ismét szívrohamos találkozó rendeznek városunkban. Igaz ez nem lesz igazán békés találkozó, de labdarúgást kedvelők nehezen várják, hogy színvonalas mérkőzésnek lehessenek szemtanul.

Helyes kezdeményezés...

Az utóbbi években hullámvölgyben volt Debrecen ökölvívó sportja. Erről több bírálat hangzott el, cikkek jelentek meg a sajtóban. Most helyes kezdeményezésről adhatunk hírt. Az újjáalakult DVSC terbe vette ökölvívó szakosztályának megerősítését. Több volt debreceni ökölvívót szeretné...

Magyarország — Jugoszlávia 2:1 (2:0).

Hetezer néző előtt játszották le az olimpiai bajnokságot eldöntő mérkőzést. Amikor vízbezárt mindkét csapat, a közönség két veretlen együttest üdvözölt. Mivel a jugoszlávoknak egy döntetlenjük volt, s így egy pont hátránnyal követték a táblán a kitűnő gólaránnyal rendelkező magyarokat, a magyar együttesnek ezen a mérkőzésen a döntetlen is elegendő lett volna a bajnokság megnyeréséhez. A mérkőzés mindvégig igen magasszínvonalú játékot hozott, s a vízilabdabajnokság legnagyszerűbb mérkőzése volt. Szakértők megalapítására szerint a magyarok nemcsak technikailag múlták felül ellenfelüket, hanem taktikailag is. Amikor a magyar csapat emberhátránnyal küzdött — a játékidő egy kis részében — akkor a védelem taktikája igen egyszerű volt, nemcsak védekezésre szorították, hanem támadásra is. Hírszolgálati irodák egybehangzó jelentései szerint a magyar csapat és a mezőny legjobbjai Boros, a magyar kapus volt. A magyar együttes részlegesen a győzelemre és ezzel veretlenül lett olimpiai bajnok, megszerezvén Magyarországban a kilencedik aranyérmét. Ugyancsak pénteken játszották le a Szovjetunió—Németország mérkőzést, amelyet a szovjet csapat 6:4 arányban megnyert.

Az olimpiai vízilabda-bajnokság végeredménye:

Table with 2 columns: Rank and Points. 1. Magyarország 5, 2. Jugoszlávia 5, 3. Szovjetunió 5, 4. Olaszország 5, 5. Egyesült Államok 5, 6. Németország 5.

Atlétikai világsúcseredményeket hitelesítettek Melbourne-ben

A Nemzetközi Atlétikai Szövetség Melbourne-ben tartott kongresszusának első napján, november 20-án egész sor világsúcsot hitelesítettek, amelyeket a hátramaradás kivételével (ez még 1953-ból való) az idén állították fel. A hitelesített világsúcsok részletes listáját — amelyek közt a legutóbbi hónapok világsúcsai még nem szerepelnek — az alábbiak között adjuk.

FERFIK

100 yard: 9,3 Agostini (vándadai), King (amerikai), Sime (amerikai) utóbbi három alkalommal. — 100 méter: 10,2 Morrow (amerikai) három alkalommal, Baker (amerikai), Parvington (kanadai), 10,1 W. Williams (amerikai) Murchison (amerikai). — 220 yard és 200 méter: 20,1 Agostini (vándadai), Sime (amerikai), 20 Sime. — 440 yard: 45,8 Lea (amerikai). — 400 méter: 45,2 L. Jones (amerikai). — 1500 méter: 3:40,6 Rózsavölgyi (magyar). — 3000 méter: 7:55,8 és 7:52,8 Pirie (angol). — 6 méter: 27:43,8 Iharos (magyar). — 10 000 méter: 28:42,8 Iharos (magyar). — 20 000 méter: 56:30,4 Kuo (szovjet). — 1200 yard: 13,5 J. Davis (amerikai). — 110 méter: 13,4 J. Davis. — 220 méter és 200 méter: 22,2 Sime (amerikai). — 400 méter: 49,5 G. Davis (amerikai). — 3000 méter akadályos: 8:30,8 Ruslicin (szovjet). — 4x110 yard: 40,1 Texas Egyetem (Egyesült Államok). — 4x220 yard és 4x200 méter: 1:24 Abilene Christian Főiskola (Egyesült Államok). — 4x880 yard: 7:25,2 Southern Pacific AAU (Egyesült Államok). — 4x800 méter: 7:26,2 Burevicsinik (Szovjetunió). — Magyarok: 215 Dumas (amerikai). — Hármassúlyos: 16,56 Ferreira da Silva (brasil). — Sülylökés: 18,62, 16,69 és 18,71 O'Brien (amerikai). — Kalapácsvetés: 65,96 Blair (amerikai), 66,38 Krivoszov (szovjet). — 20 km gyaloglás: 1:28:45,2 Szpirin (szovjet). — 50 km gyaloglás: 1:05:12,2 Kilmov (szovjet).

NŐK

100 méter: 11,2 Mathensan (kanadai). — 220 yard: 24 Mathews (ausztrál). — 880 yard: 2:06,6 Otkalenko (szovjet). — 80 méter gát: 10,6 Gasti (német). — 4x110 yard: 45,8 (Német Demokratikus Köztársaság). — 4x100 méter: 45,2 Német Demokratikus Köztársaság. — 4x220 yard: 1:30,4 (Német Demokratikus Köztársaság). — Távolugrás: 63,5 Krzesinska (magyar). — Útpróba: 47:07 pont Vinogradova-Martinova (szovjet).

Rövid sporthírek

A magyar ifjúsági labdarúgó-válogatott december 5-én Zürichben 3:3 arányban végzett a Grashoppers együttesével. Vincze Jenő, a csapat vezetőjének jelentése szerint vasárnap Genfben játszanak a Servette ellen. — Szabó László nemzetközi sakktárgymester rövidesen Angliába utazik, ahol a hagyományos használati nemzetközi sakkvilágon vesz részt. — Az Újpesti Dózsa labdarúgói megérkeztek Jugoszláviába. Első mérkőzésükön, csütörtökön Szarajevóban 4:3 arányban vereséget szenvedtek. — Budapesti megválasztották a labdarúgó JT szűkebb vezetőségét. Elnök: Abnay Zsigmond dr., ügyvezető tisztség: Pataky Sándor, tiszdti bizottság: Kamarós Arpad, Pataky Sándor, irodavezető: Kócs Sándor lett.

Ha jú-Bihari Napló

A Magyar Szocialista Munkáspárt Hajdú-Bihar megyei bizottságának lapja. Szerkeszti és kiadja a szerkesztő bizottság. Szerkesztőség Debrecen, Perényi u. 1. Telefon: 12-00, 10-49, 37-07. Kiadóhivatal Vörös Hadsereg u. 16. Debreceni Szabadság Lapnyomda

Torna

Már a kora reggeli órákban özönlött a közönség a West Melbourne-i stadion felé, s a 8000 nézőt befogadó lelátók már a női kéziszer-gyakorlatok bemutatásának kilenc órai kezdése előtt zsúfolásig megteltek.

A stadionnak különben pénteken nagy napja volt: Búcsúzták a tornászoktól és a tornászok búcsúzták lelkes nézőiktől. Délután a női kéziszer csapatok mutatták be tudásukat, délután pedig „a bajnokok” parádéja következett. A hagyományoknak megfelelően ugyanis az olimpiai tornaversenyek befejezésével az olimpiai bajnokok és helyezettek szabadonválasztott gyakorlatokkal külön „esztrád” műsort tartanak Reggeltől késő délutánig a szerencsés jegytulajdonosok örökké emlékeztetés órákat töltötték ezen a napon a West Melbourne-i stadionban.

A pénteki versenynapon a magyar tornászok igazolták

A Szovjetunió szerezte a legtöbb olimpiai bajnokságot

Melbourne-ben végeredményben pénteken befejeződtek az olimpiai versenyek. Ma már csak egy sportágban lesz döntő, mégpedig labdarúgásban a szovjet—jugoszláv mérkőzés lejátszásával. Így már csak egy olimpiai bajnokság vár „gazdára” s a pénteki estig kialakult nemzetek rangsorán ez a bajnokság már nem számít döntő jelentőségűvel. Szovjetunió, amely tornászai és birkózói révén kitűnően „hajrázott”, megszerezte a vezetést és meg is tartotta. Péntek este nyilvánosságra hozott kimutatás szerint a Szovjetunió szerezte a legtöbb olimpiai bajnokságot s eddig négy bajnoksággal szerzett többet, mint az Egyesült Államok. Ezt az előnyt még növelheti a Szovjetunió, ha ma a labdarúgó-döntőben megszerez az olimpiai bajnokságot. Magyarország az utolsó héten kitűnően hajrázott és rossz kezdés után az előkelő negyedik helyet foglalta el.

A péntek esti helyzet:

Table with 3 columns: Rank, Gold, Silver, Bronze. 1. Szovjetunió 36, 29, 32, 2. Egyesült Államok 32, 25, 17, 3. Ausztrália 13, 9, 15, 4. Magyarország 9, 10, 7, 5. Olaszország 8, 8, 9, 6. Svédország 8, 5, 6, 7. Németország 6, 13, 4, 8. Anglia 6, 7, 11, 9. Románia 5, 3, 5, 10. Japán 4, 10, 5, 11. Franciaország 4, 4, 6, 12. Törökország 3, 2, 2, 13. Finnország 3, 1, 11, 14. Irán 2, 2, 1, 15. Kanada 2, 1, 3.